Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 149 Joi 5 Iunie 1941
12 Pagini

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIA ... SIBIU
SIBIU 5. VI. 941

ROMÂNIA IN TRAFICUL DUNĂREAN

In presa ţărilor dunărene, dar mai ales în presa Marelui Reich, s'a subliniat în ultima vreme, prin anticipări deosebit de interesante, perspectivele minunate ce se deschid traficului dunărean în cuprinsul noului ordine economice rezervată spaţiului european.

Din documentările şi anticipările prezentate rezultă în deosebi importanţa Dunării ca arteră de legătură — prin mijlocirea comunicaţiei maritime — cu Orientul apropiat şi cu ţările mediteranene, iar, prin intermediul oceanic, cu tot restul lumii, până în Extremul Orient, deoparte, până în cele două Americi, pe de altă parte.

Nu numai ca stat riveran, pe o întindere, care ne clasează imediat după Germania, dar mai ales ca stăpânitori ai cursului maritim al Dunării, precum şi ai gurilor Dunării, adică ai porţilor de legătură cu marea şi, prin ea, cu tot restul lumei, România este menită să joace un rol de prima linie în cadrul activităţilor sprijinite pe desvoltarea traficului dunărean. In aceeaşi măsură, ea are, însă, şi posibilitatea şi îndreptăţirea de a se bucura şi de toate avantagiile practice ale acestei desvoltări.

Intr'adevăr, n'avem decât să examinăm situaţia traficului de până acum al statelor dunărene pe această arteră şi din care se va vedea, că în ce priveşte atât exportul cât şi importul, România stă în fruntea acestor state în ce priveşte folosirea Dunării, ca mijloc de vehiculare a produselor sale destinate exportului. Din ţara noastră se scurg pe Dunăre, la export, în fiecare an, peste 2½ milioane tone de mărfuri, adică aproximativ 30% din totalul mărfurilor exportate, iar din această cantitate mai mult de jumătate se îndreaptă prin Canalul Sulina spre ţările maritime.

Iar în comparaţie cu transporturile celorlalte ţări dunărene, ieşirile de mărfuri româneşti prin Canalul Sulina apar covârşitoare. Luând ca punct de plecare anul 1939 ca an normal, înainte de izbucnirea noului război, constatăm că din totalul mărfurilor ieşite prin Sulina în cursul acelui an, de 1.371 mii 486 tone, produsele româneşti ating 1.003.194 tone, adică 73% din totalul menţionat, în timp ce mărfurile străine în tranzit au fost numai de 368.292 tone, adică 27%.

Acest procentaj de 73% al mărurfilor româneşti ieşite prin Sulina faţă de total, se menţine de altfel ca procentaj mediu pe toţi ultimii 4 ani şi el este aproape acelaş şi în privinţa intrărilor de mărfuri importate.

Din cele arătate rezultă, deci, că din totalul traficului de mărfuri ce intră şi ies anual prin Dunăre, circa ¼ aparţin României şi numai ¼ celorlalte ţări dunărene.

De aci o primă observaţie: IMPORTANŢA HOTARITOARE PE CARE O REPREZINTA GURILE DUNARII PENTRU MENŢINEREA ŞI DESVOLTAREA COMERŢULUI NOSTRU EXTERIOR.

Şi apoi, a 2-a observaţie: CONTRIBUŢIA FINANCIARA COVARŞITOARE A ECONOMIEI ROMANEŞTI IN ALIMENTAREA FONDURILOR DESTINATE INTREŢINERII ŞI ADMINISTRAŢIEI GURILOR DUNARII.

Folosind aci datele Oficiului de studii al consiliului superior al transporturilor şi tarifelor de pe lângă ministerul comunicaţiilor, publicate în Buletinul informativ bilunar dela 1 Iunie 1941, reţinem:

Faţă de media anuală, pe ultimii 9 ani, de 3.271.577 franci aur a încasărilor provenite din taxele de navigaţie, 2.453.683 fr. aur, adică 75%, sunt suportate pe fiecare an de economia românească. Aceasta revine, dacă socotim francul aur la cursul actual (1 fr. aur = 72 lei), la *176.665.176* lei anual.

Aceasta înseamnă că dela 1860, de când, odată cu Comisiunea europeană a Dunării s'au înfiinţat şi taxele de navigaţie, statul român a fost tributarul acestei comisiuni cu suma de peste 13 miliarde lei.

Rezultă de aci aportul bănesc covârşitor de 75% pe care România l-a adus timp de 81 de ani la întreţinerea navigaţiei gurilor Dunării, aport suportat destul de greu de economia ei naţională.

Un asemenea aport este şi va rămâne totdeauna pentru noi, alături de toate celelalte legitimări, un titlu de drepturi şi de recunoaşteri, peste care nu se poate trece.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

După întrevederea dela Brenner. — Situaţia Egiptului şi a canalului de Suez

de R. SEIŞANU

Marea Mediterană cu zonele dominate de puterile Axei şi de Marea Britanie şi dispozitivul forţelor beligeranţilor din Egipt şi Orientul mijlociu

După sfârşitul operaţiilor pentru cucerirea insulei Creta şi întrevederea dela Brenner dintre Führer-ul Germaniei, d. Hitler, şi Ducele Mussolini, şeful guvernului italian, la care au participat pe lângă miniştrii de externe ai puterilor axei, d-nii von Ribbentropp şi contele Ciano, mareşalul Keitel din partea comandamentului armatei germane şi generalul Cavallero, din partea comandamentului armatei italiene, opinia publică mondială aşteaptă să se producă acţiuni importante. Comentariile presei germane şi italiene se mărginesc să sublinieze acordul deplin ce există între cele două puteri ale axei, atât în ce priveşte numeroasele probleme de ordin politic european, ce urmează să fie rezolvate ţinându-se seamă de interesele lor comune şi de necesităţile conducerii războiului, cât şi în ce priveşte planul operaţiilor militare viitoare.

Dacă bătălia din Atlantic, din mările ce înconjoară insulele britanice şi deasupra spaţiului lor continuă în condiţiile ce caracterizează războiul aero-naval, în Mediterana, în Orient şi în nordul african a intervenit o pauză, care este de fapt o fază preparatorie pentru alte acţiuni ofensive.

Ocuparea insulei Creta şi dominarea mărilor anexe ale Mediteranei de către germani şi italieni nu sunt decât începutul unei acţiuni ofensive, care urmează să fie dezvoltată având ca obiectiv principal Egiptul şi zona canalului Suez.

D. Rohrbach, specialist german în problemele coloniale şi unul dintre precursorii expansiunii naţional-socialismului, a scris într'o lucrare privitoare la modalităţile cele mai indicate de a slăbi puterea Marei Britanii:

„Anglia nu poate fi atacată şi atinsă mortal decât într'un singur punct: Egiptul. Pierderea Egiptului ar însemna pentru ea, nu numai sfârşitul dominaţiei sale asupra canalului Suez şi a drumului Indiilor, dar va atrage probabil şi pierderea posesiunilor sale din Africa centrală şi orientală".

Tot aşa a crezut şi Napoleon Bonaparte, care sub directorat a convins pe conducătorii republicei franceze, că Anglia este vulnerabilă în Egipt şi deci, acolo trebue să fie izbită. In epoca lui Napoleon însă canalul Suez nu exista; Mediterana era un lac ce avea legătură numai cu oceanul Atlantic, iar calea maritimă ce lega Marea Britanie de coloniile sale trecea pe la Capul Bunei Speranţe dela sudul Africei.

Din instrucţiile date gene-

(Continuare in pag. 2-a)

SOLIDARITATE EUROPEANĂ

de I. VION

Discutând perspectivele intrării Statelor Unite în război, alături de Anglia, presa mondială redeschide problema: poate Europa să se hrănească singură, admiţând o şi mai precisă accentuare a blocadei?

In afară de produsele cari după expresia d-lui dr. Funk, ministrul economiei Reichului, vor lipsi totdeauna Europei, un regim autarhic, bazat pe intensificarea producţiei şi pe raţionalizarea consumului, va acoperi golurile cari altă dată erau împlinite de importurile intercontinentale?

Această parte a lumei care nu reprezintă decât 20% din populaţia totală a pământului, graţie standardului de viaţă al locuitorilor ei, însumează însă 58% din totalitatea importurilor. Fireşte, scara nu e egală, sunt diferenţe dela stat la stat. In Suedia de exemplu se consuma cam 7 kg. de cafea pe cap de locuitor pe când în Polonia 0,16. In general însă tocmai ţara iniţiatoare a blocadei, Anglia, este în proporţie, cea mai mare tributară a importului şi, în materie alimentară, toate produsele solului ei nu ar ajunge decât pentru mică parte din populaţia sa, 35 de milioane de oameni fiind supuşi pieirii în caz când, din orice motive, transporturile pe mare nu s'ar mai putea face spre a aduce Metropolei alimentele din imperiul întins pe o suprafaţă de o sută de ori mai mare de cât cuprinsul insulelor britanice.

Pornind dela cifrele statistice cari arătau, înainte de război, că din cerealele absolut necesare hranei de toate zilele, Europa era nevoită să importe aproximativ 24 la sută peste cuantumul producţiei, indicaţia obligatorie, pentru existenţa tuturora e ca proporţia aceasta să fie acoperită printr'o sporire a producţiei în ţările agricole, (România, Jugoslavia, Ungaria, etc.) şi printr'o generalizată raţionalizare — prin cartele şi economii — a consumului.

Uriaşele sforţări făcute în domeniul acestor reglementări întâmpină greutăţi de forţă majoră, pe care nu e nevoe să le mai pomenim. Cert e că Europa suferă, în această epocă de tranziţie, până la reluarea comerţului mondial fără de care nu se poate concepe o adevărată şi reală propăşire economică.

Ca să poată trece această grea perioadă de timp, popoarele europene nu au decât două căi de ales: să se resemneze în aşteptarea sfârşitului teribilei încleştări de forţe, ori să se solidarizeze pentru ca împreună să găsească cele mai potrivite mijloace pentru salvarea vieţilor ameninţate de foamete.

Pomenind acum câteva zile de conflictul care separă Franţa de Statele Unite, „Journal de Genève" scria:

(Continuare in pag. 2-a)

LEGIFERAREA IN REGIMURILE TOTALITARE

FASCISMUL — NATIONAL SOCIALISMUL — UNIUNEA NATIONALĂ

de EUGEN PETIT
Consilier la Inalta Curte de Casaţie

Este o axiomă că legile de bază ale unui popor, Codurile lui, sunt în funcţie de regimul politic sub care el se află. Dacă aceasta pare evident în ordinea represivă, adică a prohibiţiunilor cu sancţiuni penale, nu este mai puţin adevărat că şi în materie civilă, adică în regulele după care omul trebuie să se conducă şi să trăiască în familie şi în societate, se resimte aceiaşi influenţă.

Problema legiferării unor noui Coduri într'o ţară în care regimul politic a suferit schimbări este de cea mai mare actualitate.

Se întreabă deci oricine, care este mijlocul mai potrivit pentru a se putea obţine cele mai bune legiuiri? Soluţia nu o putem găsi decât cu ajutorul dreptului comparat, adică cercetând la diferitele popoare, de acelaş grad de civilizaţie, care sunt cele mai reuşite dintre instituţiile lor juridice, spre a le adopta, după anumite transformări impuse de specificul naţional.

In această privinţă, lucrarea d-lui profesor Alexandru Otetelişanu: „Esquisse d'une théorie générale de la Science du Droit Comparé", [1]) vine la timpul cel mai potrivit. Scopul „dreptului comparat" — scrie d-sa — ca ştiinţă a technicei legislative, poate fi privit din îndoit punct de vedere şi anume: pentru a se găsi care este cea mai perfectă formă a instituţiunilor juridice şi odată aflată această formă, a vedea dacă se împacă cu regimul politic după care este condusă ţara pentru care urmează a se face legiferarea.

Normele acestea politice sunt de diferite feluri: individualiste, sociale, integraliste şi totalitare.

Pentru d. Otetelişanu, ne putându-se concepe viaţa individului în afară de societae, fenomenul juridic este produsul a doi factori: cel social, care creiază ambianţa unui mediu oarecare şi cel individual, care luând cunoştinţa de această ambianţă, pe care el nu poate s'o contrazică, realizează forma specifică a fenomenului juridic. Pe lângă aceşti doi factori, mai este unul al cărui rol nu este mai puţin important şi anume, factorul politic.

Noi însă socotim că legiferarea nu poate fi numai rezultatul studiilor de drept comparat. Ea este opera de materializare a principiilor de drept natural, pe care juriştii unei ţări se vor considera cu atât mai merituoşi cu cât sunt în măsură să o realizeze mai exact, privind-o prin prizma

[1]) 460 pagini, Sirey, Paris, 1940.

(Continuare in pag. 2-a)

BERLINUL ŞI EFECTELE BĂTĂLIEI DIN CRETA

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 3 Iunie. — La Berlin se urmăreşte cu deosebită atenţiune efectele produse de catastrofa din Creta, la Londra. Faţă de afirmaţiile britanice, că războiul din Creta a dat Angliei lămuriri preţioase asupra tacticei germane, la Berlin se face o constatare foarte importantă, referindu-se la ordinul de zi al mareşalului Goering, în care acesta a declarat că „nu există vreo insulă inexpugnabilă".

Concluziile germane asupra acţiunii din Creta, fixate în aceste puţine cuvinte, lovesc Anglia tot atât de grav cât şi pierderile suferite în insula Creta de armata şi flota britanică. Cercurile militare din Berlin sunt de părere că războiul din Creta a adus pentru puterile Axei învăţăminte foarte importante şi decisive, care sunt cât se poate de nefavorabile Angliei.

*

Plecarea generalului Weygand din Africa la Vichy, spre a raporta guvernului francez, este urmărită la Berlin cu deosebită atenţiune. Se presupune că generalul Weygand va raporta guvernului francez asupra rezultatelor inspecţiilor făcute în Maroc şi se vor discuta ameninţările britanice împotriva coloniilor franceze.

Asupra conflictului franco-britanic, la Berlin se spune că această chestiune este o afacere pur franceză, şi este treaba Franţei cum va face faţă unui eventual atac britanic. Numai de guvernul dela Vichy va depinde cum se va încadra un eventual atac britanic în raporturile franco germane.

Deschiderea sesiunii parlamentului elveţian

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI A RECOMANDAT MENŢINEREA NEUTRALITAŢII ŞI INDEPENDENŢEI

Berna, 3 (Rador).—Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite: Luând cuvântul la deschiderea sesiunii Camerei, preşedintele consiliului de miniştri a recomandat menţinerea neutralităţii şi independenţei.

Se aşteaptă apropiatul discurs al şefului departamentului de afaceri străine, care va trebui să vorbească în faţa Consiliului statelor federale.

IRLANDA N'A PROTESTAT LA BERLIN

Berlin, 3 (Rador). — In cercurile autorizate din capitala Reichului se declară că din diferite surse se repetă că o notă de protest irlandeză ar fi fost remisă la Berlin zilele acestea, din cauza bombelor aruncate la Dublin acum câteva zile.

La ministerul de externe al Reichului se declară că un astfel de protest n'a fost încă făcut la Berlin. Ziariştilor străini, cari întrebau dacă s'a făcut de către autorităţile germane vreo anchetă în legătură cu această chestiune li s'a răspuns că o asemenea anchetă nu s'ar putea produce decât în momentul când Germania ar fi informată asupra faptelor.

In pag. 9:
Distribuirea zahărului in Capitală

O fortăreaţă modernă

La Valetta, capitala insulei Malta

Ziua de naştere a d-lui general Antonescu

Telegramele de felicitare ale Fuehrerului, mareşalului Goering, von Ribbentrop, d-lui ministru von Killinger şi răspunsul conducătorului statului român

Cu ocaziunea zilei de naştere a d-lui general Antonescu, a avut loc următorul schimb de telegrame:

Din partea Fuehrerului Merelui Reich German, E. Sa Adolf Hitler, s'a primit următoarea telegramă:

„EXCELENŢEI SALE
CONDUCATORULUI STATULUI ROMAN
GENERAL ANTONESCU
BUCUREŞTI

„Exprim Excelenţei Voastre cele mai cordiale urări cu ocazia zilei de naştere, atât pentru prosperitatea persoanei Excelenţei Voastre, cât şi pentru succesul continuu în conducerea Statului.

ADOLF HITLER".

D. general Antonescu a răspuns după cum urmează:

„EXCELENŢEI SALE
FUEHRERULUI REICHULUI
III-LEA
ADOLF HITLER
BERLIN

Mulţumesc cu recunoştinţă Excelenţei Voastre pentru urările pe cari aţi binevoit să mi le faceţi cu ocazia zilei mele de naştere.

Recunoştinţa mea este cu atât mai caldă, Excelenţă, cu cât aceste urări se refrâng asupra poporului Român, căruia eu i-am închinat întreaga mea viaţă.

GENERAL ANTONESCU"

❖

Telegrama E. S. von Ribbentropp, ministrul de externe al Marelui Reich German:

„EXCELENŢEI SALE
CONDUCATORULUI STATULUI ROMAN
GENERAL ANTONESCU
BUCUREŞTI

Cu ocazia zilei de naştere de azi, rog pe Excelenţa Voastră să primească urările cele mai cordiale de noroc. Adaog în acelaş timp cele mai bune urări pentru fericirea Dvs. personală şi pentru prosperitatea României.

IOACHIM VON RIBBENTROPP
Ministrul Afacerilor Străine al Reichului"

Răspunsul d-lui general Antonescu:

„EXCELENŢEI SALE
IOACHIM von RIBBENTROPP
Ministrul Afacerilor Străine al
al Marelui Reich German
BERLIN

Rog pe Excelenţa Voastră să primească cele mai călduroase mulţumiri pentru bunele urări ce mi-a transmis mie personal şi ţării Româneşti.

GENERAL ANTONESCU"

❋

Telegrama E. S. Göering, mareşalul Marelui Reich German:

„EXCELENŢEI SALE D-LUI
GENERAL ANTONESCU
BUCURESTI

Transmit Excelenţei Voastre, cu ocazia zilei de azi, cele mai sincere urări de noroc.

GOERING
Mareşalul Marelui Reich German"

Răspunsul d-lui general Antonescu:

„EXCELENŢEI SALE
REICHSMAREŞALULUI
GOERING
BERLIN

Mulţumesc din toată inima Excelenţei Voastre, pentru bunele urări pe cari aţi avut amabilitatea să mi le faceţi.

Folosesc acest prilej ca să vă exprim felicitările şi admiraţia mea pentru noua şi glorioasa pagină scrisă în istoria armelor de Dvs., de eroica aviaţie şi neîntrecuţii paraşutişti în Creta.

GENERAL ANTONESCU"

❖

Telegrama E. S. Manfred von Killinger, ministrul Marelui Reich German la Bucureşti:

„CONDUCATORUL STATULUI
GENERAL ANTONESCU
PREŞEDINŢIA CONSILIULUI
DE MINIŞTRI
BUCUREŞTI

Cu ocazia zilei de astăzi vă rog să primiţi sincerile mele urări de noroc.

Nu numai Românii, dar şi noi Germanii dorim ca să trăiţi multă vreme pentru ţara şi poporul D-voastră.

KILLINGER"

Răspunsul Conducătorului Statului:

„EXCELENŢEI SALE
BARON M. von KILLINGER
MINISTRU AL MARELUI
REICH GERMAN
BUCUREŞTI

Mişcat de atenţiune şi recunoscător, vă rog să primiţi călduroase mulţumiri pentru bunele urări ce aţi binevoit a-mi face D-voastră personal şi în numele germanilor, cu ocazia zilei mele de naştere.

GENERAL ANTONESCU"

Telegrama d-lui general D. I. Popescu

D. general de divizie D. I. Popescu, ministrul afacerilor interne, a trimis d-lui general Antonescu următoarea telegramă:

„DOMNULUI
GENERAL ANTONESCU
CONDUCATORUL STATULUI
ROMAN

Vă rog ca în numele meu personal şi în numele întregului aparat administrativ al ţării să binevoiţi a primi respectuoase şi devotate urări. Rugăm călduros pe Dumnezeu să vă dăruiască viaţă lungă şi sănătate deplină ca să duceţi la bun sfârşit măreaţa operă pentru redresarea ţării, ridicarea neamului Românesc şi pentru mulţumirea Dumneavoastră personală.

Ministrul Afacerilor Interne
General de Divizie
D. I. POPESCU"

Răspunsul d-lui general Antonescu

„DOMNULUI
GENERAL DE DIVIZIE
D. I. POPESCU
Ministrul Afacerilor Interne
BUCUREŞTI

Vă rog să primiţi mulţumiri călduroase pentru asigurarea de devotamentul şi pentru bunele urări ce mi-aţi făcut personal şi în numele aparatului administrativ al ţării, la aniversarea zilei mele de naştere.

GENERAL ANTONESCU"

Decret-lege

pentru modificarea art. 57 din legea asupra poziţiunii ofiţerilor

Conducătorul Statului, d. general Antonescu, a semnat ieri următorul decret:

ART. I. — Dispoziţiunile art. 57 din legea asupra poziţiunii ofiţerilor se modifică după cum urmează:

ART. 57. — In timp de cel mult 2 ani dela trecerea armatei pe picior de pace, ofiţerii invalizi de război, proveniţi din activitate, cari în urma unei constatări medicale vor fi găsiţi încă apţi pentru serviciul militar, vor putea fi reintegraţi în cadrele active ale armatei după cererea lor, personală şi în condiţiunile art. 58—61 inclusiv.

Se înţelege prin ofiţerii invalizi de război, beneficiari ai acestor dispoziţiuni, ofiţerii puşi în retragere pentru infirmităţi provenite din cauza rănilor de război, gazelor de după sau boalelor contractate în timpul şi din cauza împrejurărilor războiului.

Ofiţerii din categoria de mai sus, la trecerea lor în rezervă pentru limita de vârstă, sau în retragere pentru infirmităţi, vor putea opta între pensia cuvenită pentru anii serviţi şi, între pensia cuvenită ca invalizi de război, bucurându-se de tot acest din urmă caz de toate avantajele de legea I. O. V.:

In cazul când aceşti ofiţeri optează pentru pensia cuvenită anilor serviţi se vor bucura de următoarele avantagii acordate de legea I. O. V.

1) — Dreptul la sporul cuvenit pentru procentajul de invaliditate, calculat la gradul imediat superior celui avut în momentul contractării invaliditătii, prevăzut de decretul-lege nr. 1.701 din 25 Mai 1940.

2) — Scutirea de impozite asupra pensiei în calitate de invalid de război.

3) — Dreptul la asistenţa de orice natură, asigurată celorlalţi invalizi de război.

De această dispoziţiune beneficiază şi invalizii reintegraţi pe baza I. D. nr. 4688 din 5 Noembrie 1919, precum şi cei clasaţi în timpul campaniei pentru serviciul de birou.

Ofiţerul din activitate, care din cauza rănilor de război a fost sau va fi nevoit a trece în disponibilitate poate să rămână timp de 2 ani în această poziţie fără a fi prejudiciat la avansare.